

Griet Verhoeven

In het leven van ontwerpster Griet Verhoeven (41) staat alles in het teken van kleur. Met haar collectie Enolah wil ze alle vrouwen mee laten proeven van haar levenslust. Haar loft in Brussel ruilde Griet enkele jaren geleden in voor een hoeve in het groene Tielt-Winge, waar ze samen met haar man Marc en hond Joe geniet van de rust en gezelligheid.

tekst Lien Lammar foto's Wim Daneels

Schoonheid

'Ik ben een echte natuurmens, altijd al geweest. Het eerste dat ik 's morgens doe, is een tas koffie nemen en naar buiten kijken of gaan. Hier in onze hoeve, tussen de ezels en de kippen, voel ik mij thuis. We wonen hier nu bijna zes jaar. Het huis was een puinhoop toen we hier aankwamen. Drie jaar lang hebben we haast niets anders gedaan dan uitbreken en weer opbouwen. Omdat we van nul begonnen zijn, heb ik echt mijn eigen ding kunnen doen. Ons hele huis ademt passie en creativiteit uit. De sjaaltjes over de stoelen, de kleuren op de muren: alles is Enolah. Om de zes maanden schilder ik alles opnieuw. Daar kan ik gerust 's nachts voor opstaan! Mode en interieur hangen heel sterk samen. Net zoals kledij moet een huis vreugde uitstralen. Het moet een plek zijn waar je je goed en geborgen in voelt. Hier ben ik dat. In mijn huis kom ik tot rust, zelfs al is het maar voor tien minuutjes. Dan trek ik de deur toe, hang de sleutel aan de haak en geniet.'

Snoepjes

'De kinderen weten het maar al te goed: Bij Griet, daar krijgen we snoepjes. (lacht) Overal in huis heb ik snoepjes staan. In de keuken, in de woonkamer en zelfs op de slaapkamer. Ook op kantoor en in de showroom staan grote glazen bokaal met snoep. Gewoon omdat ik graag snoep, maar ook omdat het een huiselijk en vertrouwd gevoel geeft. Komt er iemand binnen, thuis of op kantoor, bied ik altijd een snoepje aan. Dat breekt meteen het ijs. Je voelt dat het mensen op hun gemak stelt. Die snoepjes zeggen: Doe maar gewoon, het hoeft allemaal niet zo strak te zijn voor mij. Ik kies ook altijd mooie, kleurrijke snoepjes. Dat speelse is typisch Griet. Alles in mijn leven is kleur. Ik ben nog altijd een beetje kind vanbinnen, en dat zal ik ook altijd blijven. Dat hoop ik toch.'

'Joe is als een kind voor mij. Ik krijg veel vriendschap van hem.'

'De menukaart van een restaurant in Tokyo, gekregen van onze eerste Japanse klanten.'

'Net zoals kledij moet een huis vreugde uitstralen.'

'Als er vrienden komen eten, moeten ze nadien iets schrijven in dit boek.'

'Dat speelse is typisch Griet. Alles in mijn leven is kleur.'

'Overal in huis heb ik snoepjes staan. Ik ben nog altijd een beetje kind vanbinnen.'

Joe

'Onze hond Joe is op een wonderlijke manier in ons leven gekomen. Op een avond zaten Marc en ik in een Italiaans restaurantje. Het was warm en de deur stond open. Plots kwam er een kleine, verwaarloosde puppy binnengelopen, en hij legde zich onder ons tafeltje, plat op mijn voeten. Dat is nu elf jaar geleden en Joe is nog altijd bij ons. Hij heeft overal in huis een mand staan waar hij meteen in duikt. Soms snurkt hij zo hard dat we de televisie luidert moeten zetten. (lacht) Hij is altijd bij mij als ik teken of aan mijn bureau zit, dat brengt me tot rust. Joe is als een kind voor ons. Ik krijg zo veel vriendschap van hem. Ik zou hem niet kunnen missen.'

Japanse vrienden

'Aan alles in mijn huis hangt een verhaal of herinnering vast. Zoals aan deze ingekaderde menukaart, gekregen van de allereerste klanten van Enolah in Japan. Na de beurs in Tokyo waren we 's avonds samen gaan eten in een Japans restaurant. Daar is het traditie om het etiket van de fles wijn die je samen gedronken hebt, op de achterkant van de menukaart te kleven en mee naar huis te nemen. Onze Japanse vriend heeft toen heel spontaan zelf iets op de kaart geschreven: *To Marc and Griet, always (sic.) together until we die*. Toen we weer thuiskwamen, heb ik het meteen ingekaderd. Die kaart betekent heel veel voor mij, want die mensen zijn intussen goede vrienden. We hebben geregeld contact. Telkens we samen in Parijs zijn, spreken we met hen af en gaan we samen eten.'

Boek

'Dit boek, in echte Enolahkleuren, heb ik gekregen van mijn zus. Als er vrienden komen eten, geef ik het op het einde van de avond door en mag iedereen er iets in schrijven. Vaak is dat echt hilarisch, vooral als we een glas te veel op hebben. (lacht) Ik neem het boek bijna wekelijks eens vast en dan moet ik elke keer opnieuw lachen. Ik hou van gezelligheid in huis. Rond onze tafel is al veel plezier gemaakt. Ik heb een man die graag en goed kookt, dus we krijgen geregeld gasten over de vloer. Niet toevallig misschien dat ons huis vroeger een restaurant was. De toog die er stond, hebben we dan ook bewust laten staan. Met succes: hebben we bezoek, dan hangt iedereen steevast aan de toog voor we aan tafel gaan.'

www.enolah.be

In 'Geheime Kamers' gluren we wekelijks binnen in het huis van een toffe m/v, die ons toont wat hem/haar drijft, boeit en raakt.